

Komjaunuoliai ir komjaunuolės, tarybinis jaunime! Mokykitės gyventi ir dirbti komunistiškai! Ugdykite savo aukštas moralines savybes! Būkite sąmoningi ir nenuilstantys komunizmo statytojai!

(Iš TSKP CK Sūkių Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 42-osioms metinėms).

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

ZARASAI

1959 m.

spalio

29

KETVIRTADIENIS

Nr. 129(1859)

Kaina 15 kap.

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

KĄ TIK GRĮŽAU IŠ PLENUMO...

Prieš kelias dienas Maskvoje įvyko VLKJS Centro Komiteto šeštasis Plenumas, kuriame buvo svarstoma, kaip komjaunimo organizacijos dirba keliant darbininkų bei kaimo jaunimo bendrąjį lavinimą ir kultūrinį-techninį lygį.

Šią medžiagą išspausdino jaunimo laikraščiai, todėl apie Plenumą nuodugnai nebekalbėsiu. Kokie mano asmeniniai įspūdžiai, kokias mintis sukėlė diskusijos Plenumo darbo ir pertraukų metu?

TSKP CK birželio Plenumo nutarimai rado platų atgarsį jaunimo tarpe. Mūsų šalies jaunimas su nauja energija ėmė kovoti už materialinės gerovės sukūrimą, plačiai pasklido po Sąjungą naujos darbo formos ir metodai, atsirado nauji iniciatoriai ir jų pasekėjai. Apie tai daug kalbėjo komjaunimo delegatai. Štai, Bresto srityje sudarytas platus mokyklų ir klasių kaimo jaunimui mokymo tinklas. Ar girdėjote apie kompleksinius planus darbo našumui kelti? Jūs turi kiekvienas jaunas leningradietis. Dauguma Magnitogorsko jaunųjų darbininkų neakivaizdžiai mokosi mokyklose, technikuose, universitetuose ir institutuose. Plačiai pasklido Valentino Gaganovos pradėtas judėjimas eiti į atsiliekančias įmones, kolūkius, brigadas, siekiant padaryti juos pirmaujančiais. Vis daugiau randa pasekėjų Jevgenijus

Alg. BAGDONAS
VLKJS Centro Komiteto narys, V. Kudirkos vardo kolūkio pirmininkas

Pronkinas, pirmasis iškėlęs mintį padėti darbininkams ir kolūkiečiams — darbo draugams keliant kultūrinį-techninį lygį. Kaskart labiau populiarėja liaudies universitetai ir klubai. Tačiau Plenumas atžymėjo, kad ne visur jaunimas pakankamai iniciatyvus kovojant už naują žmogų — komunistinės ateities statytoją. Karčios kai kurių draugų pastabos privertė apie daug ką susimąstyti.

Nuostabiais šuoliais į priekį mūsų šalyje žengia mokslas ir technika. Mes atsilikume nuo gyvenimo, jeigu šiandien dirbtume taip, kaip vakar. Ir čia labai svarbų vaidmenį vaidina įvairios liaudies švietimo formos — vakarinės mokyklos, mechanizatorių kursai, technikos mėgėjų rataliai, kultūros universitetai. Komjaunimo organizacijų uždavinys — kuo daugiau pritraukti jaunimo į šias mokyklas ir kursus. Prie progos norisi pasakyti, kad mūsų rajone šis reikalas gana apleistas. Mes, sniukštiečiai, net nežinome, kur randasi artimiausia kaimo vakarinė mokykla. Labai dar maža respublikoje technikumų neakivaizdinių skyrių. O jaunimas nori mokytis. Štai, mūsų kolūkio narė L. Pupeikytė sėkmingai studijuoja biologiją, kai kurie abiturientų brigados nariai svajoja žiemą stoti į Žemės ūkio akademiją. Mes, kaimo komjaunuoliai, turime patys mokytis ir skatinti mokytis savo draugus.

Užsiėmimai — kartą per savaitę

V. Kudirkos vardo kolūkyje suorganizuotas politratelis Komunistų partijos istorijai studijuoti. Neseniai įvyko pirmoji paskaita: „Kova dėl socialdemokratų darbininkų partijos sukūrimo Rusijoje“. Ją pravedė Sniukštų septynmetės mokyklos direktorius J. Maldėkis.

Susipažinti su Partijos praeitimi nutarė visi abiturientų brigados nariai, jaunieji kolūkiečiai J. Dainytė, P. Cepėnas, P. Mickus — viso 26 žmonės.

Užsiėmimai vyks kartą per savaitę.
A. SEIBUTIS
abiturientų brigados narys

Atrodo, ne taip jau sunku prie kiekvieno kultūros namų organizuoti liaudies mokyklas arba klubus, kur kolūkiečiai studijuotų marksizmą-leninizmą, įsigytų agrotechnikos žinias, o gal net atskiras mechanizatorių specialybes — tekintorių, šaltkalvių, šoferių, mašinistų ir pan. Moterys ir merginos noriai mokytųsi namų ruošos. Ne pro šalį mums sužinoti ką nors daugiau apie muziką, meną ir literatūrą. Todėl vieną tokių mokyklų numatome atidaryti pas mus, Sniukštuose. Tuo mes palaikysime Charovo komjaunuolių judėjimą „Kiekvienam darbininkui — inžinieriaus žinias“.

(Nukelta į 2 psl.)

su senomis, įgudusiomis melžėjomis.

Reikėtų dar paminėti prikabinėtojus Mykolą Sinkevičių, Silvestrą Ziegį bei Jackų Mickėvičių. Tai — mechanizatorių pamaina.

Štai, kokie vaikinai iš mūsų kolūkio! — manau, taip gali pasakyti kiekvienas, gyvenantis Smalvų apylinkėje.

G. ZIMARIOVAS
partijos rajono komiteto instruktorius

Kaipgi sutinka komjaunimo šventę jaunimas kolūkio, turinčio komjaunuolės — didvyrės vardą? Su tuo tikslu mus atve-

da į Marytės Melnikaitės vardo artelę drg. Zimariovo laiškas.

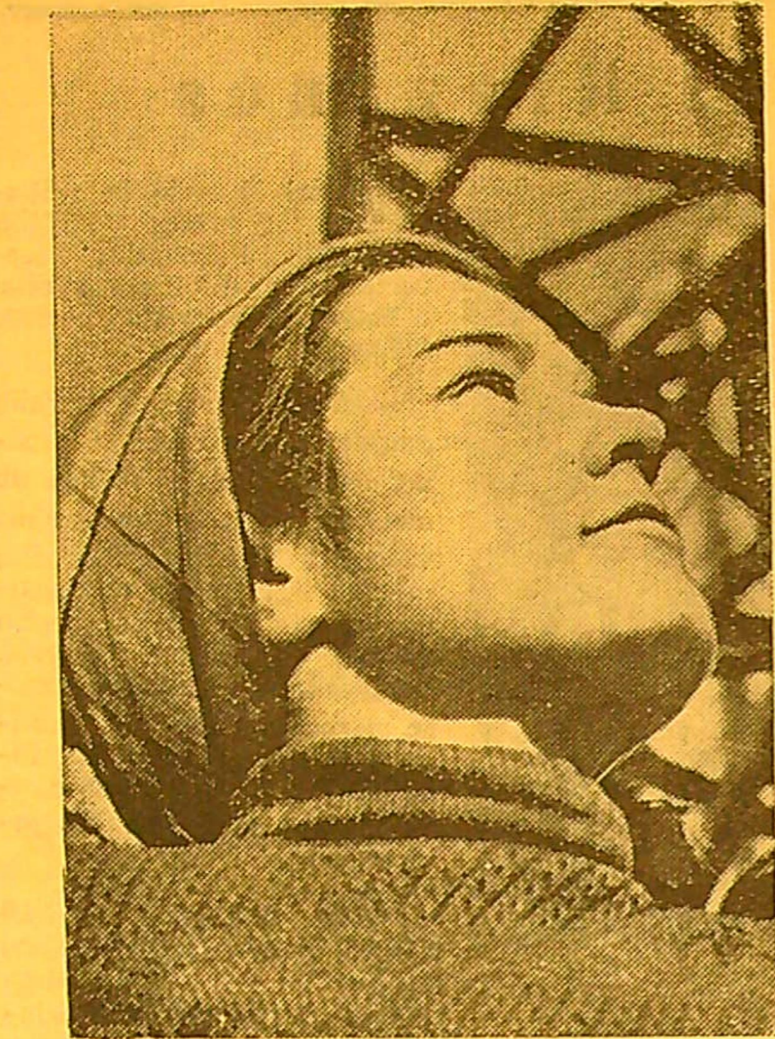
Pakeliui susipažįstame su vaikinu, gal aštuoniolikos metų:

— Į miestelį?
— Į darbą... Pirmą brigadai tarkininkaujame.
— O pats iš trečiosios?
— Taigi...

Iš trečiosios brigados iki Smalvų — ketvertas kilometrų. Bet naujas pažįstamas patapšnoja dviratį:

— Mes — žmonės jauni, — ir mes pasakoti apie kolūkio reikalus: — Suprantat, pas mus žmonių daug, o darbų dar daugiau. Moterys kiekvienoj brigadoj bulvių (Nukelta į 3 psl.)

Keliamasis kranas girgždėdamas paduoda vieną po kito savo krovinius į penktąjį statomo namo aukštą. Čia atkeliauja nuo žemės gelžbetoniniai perdenginiai, karnizo blokai ir kitos detalės. Apačioje, kranas papėdėje žvaliai sukiojasi komjaunuolė Danutė Juškevičiūtė. Iš didžiulio aukšto nusileidžia kranu strėlės traversas. Danutė įgudusiomis rankomis čiumpa traversą ir netrukus ją pritvirtina prie sunkaus gelžbetoninio bloko. Vėliau lengvu rankos

mostu duoda ženklą kranininkui, ir blokas, atsiplėšęs nuo žemės, pradeda kilti į padanges, viršum pastolių.

Vilniaus statybos treste Juškevičiūtė dirba antri metai. Į statybą ji atėjo baigusi vidurinę mokyklą. Patiko Danutei čia. Ją viliojo šis nuolat verdas darbas, didžiuliai statybos užmojai.

Apie Danutę Juškevičiūtę šiltai atsiliepia statybos darbų vykdytojas Stasys Krukauskas:

— Tai labai sumani, sąžiningai atliekanti savo darbą mergina. Mes ja didžiuojamės, ir raginame kitus sekti jos pavyzdžiu.

Nuotraukoje: D. Juškevičiūtė. M. BARANAUSKO (ELTOS) nuotr.

Mes didžiuojamės šauniais komjaunuoliais!

TAIP RAJONO KOMJAUNUOLIAI SUTINKA SLOVINGĄSIAS VLKJS METINES

Komjaunimas rekomenduoja į Partiją

Nesudėtinga jų biografija telpa į kelis sakinius. Karolis Čiegis, valstiečių sūnus, iš mažens užaugęs prie žemės, mirkęs ją savo prakaitu, augina brandų javą, padavė pareiškimą stojimui kandidatu į slovingąsias Komunistų partijos eiles. P. Cvirkos vardo kolūkio pirminė komjaunimo organizacija rekomendavo savo komjaunuolį-laukininką kandidatą į TSKP narius.

Komjaunimo keliu atėjo į partiją Zdanovo vardo kolūkio sąskaitininkas Nikanoras Glušakovas, Degučių kaimo vartotojų kooperatyvo šoferis Vladas Dėcevičius, J. Zemaitės vardo kolūkio šoferis Mėdijus Miliukinas.

L. KERVYS

Jubiliejaus garbei

Geru darbu 41-ąsias komjaunimo metines sutinka Mikšytė, traktorininkas Antanas Mikšys įvykdo ir žymiai viršija išdirbio normalės komjaunuoliai. Lenkmas. Mikšytė, traktorininkas Antanas Mikšys įvykdo ir žymiai viršija išdirbio normalės komjaunuoliai. Lenkmas.

J. Mičiūnas

kolūkio agronomas

„VAIKINAI IŠ MŪSŲ KOLŪKIO...“

„Atlikęs tarnybą Tarybinėje Armijoje, nebegrįžo į gimtąjį kolūkį...“

„Baigęs vidurinę mokyklą, tapo tėvų išlaikytiniu...“

Dar dažnai sutinkame šiuos žodžius žmonių pašnekesiuose ir laikraščių skiltyse. Bet žiūrėkime, ką rašo mūsų senas korespondentas apie Marytės Melnikaitės vardo kolūkio vaikus:

Kiekvienoje brigadoje pilna jaunimo, ir jis visada pirmuoju darbe. Vien iš Tarybinės Armijos paskutiniaisiais metais grįžo 16 vaikinių, kurie dirba įvairio-

se ūkio šakose. „Aukštinėmis rankomis“ kolūkiečiai vadina ir lauko darbininką Juozą Eitminavičių, ir mechanizatorių Česlovą Černiauską, kroviką Savelą Griščenką ir šoferį Ivaną Ovčnikovą bei daugelį kitų. Kareiviškos jų palaidinukės baigė blukti prie plūgo ar mašinos vairo, prisigėrusios bebėrstančios duonos kvapo.

Apie 10 vaikinių ir merginų šiame kolūkyje dirba baigę vidurinę arba septynmetę mo-

kyklas. Nenusileidžia seniesiems broliui Nikonas ir Vasilijus Babachinai, Zarasų II vidurinės mokyklos auklėtiniai. Su dalgiu rankoje ar prie kūlimo surasi ir jų draugą Jevstafijų Kočovą. Virš 80 darbdienių jau išdirbo šį pavasarį baigęs M. Melnikaitės vardo vidurinę mokyklą Antanas Balsys.

O kas nepažįsta Honoratos Vozelevičiūtės? Iš mokyklos suolo mergina atėjo į fermą ir šiandien jau spėja

Būklime tokiais, kaip Leontijus

— Leontijus — vienas geriausių mūsų kolektyvo gamybininkų, — su pagarba mechaninėje dirbtuvėje atsiliepia apie komjaunuolį Subotiną.

Aš su Leontijum dirbu vienoje kalvių brigadoje, todėl man, gal būt, daugiau negu kitiems jis pažįstamas.

Į brigadą Leontijus atėjo prieš dvejus metus, baigęs karinę tarnybą. Tuomet jis neturėjo jokios specialybės, bet kalvio amatas Leontijų domino. Ir nesvarbu, kad ikiniai jį paskyrė kūjomusiu, Subotinas kruopščiai dirbo, uoliai mokėsi. Dažnai po darbo, užtrukęs kalvėje, jis savarankiškai kaldavo varžtus, kitas detales. Tiesa, pradžioje ne visos detalės gerai išeidavo, bet dėl to Leontijus nenusiminė, o atvirksčiai, dar daugiau stengėsi. Kruopštus darbas davė gerus rezultatus. Po kelių mėnesių mes jau jį sveikinome kvalifikuoto kalvio vardo suteikimo proga.

Dabar Subotinas penktojo atskyrio kalvis ir antri metai sėkmingai vadovauja brigadai.

Neseniai mes remontavome lentpiuvės inventorių, dabar — plytinės vagonetes ir kitus įrengimus. Mūsų brigadininkas dirba gerai. Išdirbio normas jis įvykdo 140—150 proc. Be to, Leontijus nuoširdus draugas. Bet kuriuo metu jis neatsisako padėti bendradarbiams. Daug Subotinas padėjo man, kuomet aš mokiausi kalvio specialybės.

Leontijaus Subotino darbas — pavyzdys visiems vietinio ūkio valdybos komjaunuoliams, darbininkams.

T. Obolėvičius
kalvių brigados narys

